

ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

«Χωρίς μια ελάχιστη ελπίδα δεν μπορούμε καν να ξεκινήσουμε τον αγώνα. Αλλά χωρίς τον αγώνα η ελπίδα εξανεμίζεται, χάνει τη συνέπειά της και μεταστρέφεται σε απελπισία».

Πάουλο Φρέιρε

Προαπαιτούμενο:

η πίστη πως μπορούμε να διδάξουμε τα πάντα σε όλους.

Ο όρος «**Ένα σχολείο για όλους**» , αναφέρεται σε ένα συνεχή αγώνα για την δημιουργία ενός καλύτερου σχολείου.

Δηλαδή , τη δημιουργία ενός σχολείου που θα βασίζεται στην αρχή της ισοτιμίας με σκοπό να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στα δικαιώματα και στις ανάγκες όλων των παιδιών, ανεξάρτητα από φύλο , νοητική ή σωματική ικανότητα , εθνικότητα , κοινωνικό – οικονομικό επίπεδο , χρώμα του δέρματος ή των ματιών.

Η άγνοια τόσο της κοινωνίας όσο και της εκπαίδευσης για τα ζητήματα της αναπηρίας ορίζει «**ειδικούς**» τρόπους, «**ειδικές**» δομές, «**ειδικούς**» επαγγελματίες που θα ασχολούνται με τα ανάπηρα παιδιά, λειτουργώντας έτσι με απολύτως διαχωριστικές πρακτικές, που συγχρόνως όμως εξωραϊζονται, ντυμένες με φιλανθρωπικές προθέσεις και λειτουργούν ως άλλοθι σε μια κοινωνία άνιση.

Αυτό που εμείς υποστηρίζουμε είναι το ενταξιακό σχολείο , το «**Σχολείο για όλους**»

Ένα ενταξιακό σχολείο όπου:

- ❖ Η ποικιλομορφία των παιδιών αναγνωρίζεται ως πλούτος και χρησιμοποιείται ώστε να πολλαπλασιαστεί η γνώση και η εμπειρία.
- ❖ Λαμβάνεται υπόψη η διαφορετικότητα των αναγκών των παιδιών και προσπαθεί να ανταπεξέλθει στους διαφορετικούς μαθησιακούς τρόπους.

Ενταξιακό σχολείο σημαίνει ένα διαφορετικό σχολείο όπου σε αντίθεση με το παραδοσιακό, πρέπει να αναμορφωθεί για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες όλων των παιδιών όποιες και αν είναι αυτές.

Το σχολείο είναι παράγωγο της κοινωνίας και οι κοινωνικές δομές, τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις αναπαράγονται και πολλές φορές εντείνονται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Άρα, τι κάνουμε;

Εγκαταλείπουμε το σχολείο και περιμένουμε να αλλάξει η κοινωνία για να αλλάξει και συνεπώς και αυτό;

Όχι.

Ο εκπαιδευτικός που ενδιαφέρεται να εργαστεί στην κατεύθυνση της **ενταξιακής εκπαίδευσης** οφείλει να επιχειρήσει με **δική του ευθύνη** την αναγκαία διδακτική μετατροπή.

Οι παραδοσιακές αντιλήψεις σε θέματα ειδικής αγωγής ήθελαν –και εξακολουθούν να θέλουν – τον εκπαιδευτικό της τάξης να αναφέρει τις δυσκολίες που συναντά σε ειδικούς , προκειμένου αυτοί να διαγνώσουν και να παραπέμψουν το μαθητή σε ειδική δομή. Το λανθάνον μήνυμα αυτής της αντίληψης είναι ότι οι εκπαιδευτικοί των γενικών σχολείων δεν έχουν τα προσόντα ή την ικανότητα να εκπαιδεύσουν ένα μαθητή που εμφανίζει πρόβλημα μάθησης.

Το να συνδέει ο εκπ/κός το ρόλο του με τις προϋποθέσεις μάθησης , τα ενδιαφέροντα και τις δυσκολίες του κάθε μαθητή είναι πιο σημαντικό από το να ρωτάει για τις ικανότητες και τις ήδη υπάρχουσες γνώσεις όσο αφορά το μαθησιακό αντικείμενο, παραμένοντας προσκολλημένος σε αυτά τα δεδομένα.

Η ουσιαστική υποστήριξη όλων των μαθητών προϋποθέτει ότι ο εκπ/κός αντιλαμβάνεται και αποδέχεται την αφετηρία κάθε μαθητή και καλλιεργεί τη γνωστική , συναισθηματική και κοινωνική του ανάπτυξη.

Η ίδια η πράξη έχει δείξει, ότι η ένταξη παιδιών με αναπηρίες ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε συνηθισμένα σχολεία έχει πολλαπλά οφέλη όχι μόνο για τα ίδια τα παιδιά αλλά και για όλους όσους συμμετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, εκπαιδευτικούς, παιδιά τυπικής ανάπτυξης, γονείς.

Σε αυτή τη βάση, στο πλαίσιο του ενταξιακού Νηπιαγωγείου η συνεργασία των δύο Νηπιαγωγών της τάξης μπορεί να κάνει αποδοτικότερη την οργάνωση, το σχεδιασμό και την υλοποίηση της εκπαιδευτικής πρακτικής.

Δε θα μπορούσαμε να δούμε την ενταξιακή εκπαίδευση ξεκομμένη από την εκπαίδευση γενικά, και δε θα είχε νόημα να διεκδικούμε το «**σχολείο για όλους**», χωρίς να επισημάνουμε τα πεδία διεκδίκησης και τις αναγκαίες μετατροπές.

Διεκδικήσεις που αφορούν:

- Στην κατάλληλη εκπαίδευση όλων των εκπαιδευτικών, με διαρκή περιοδική επιμόρφωση και έμφαση στα ζητήματα της ενταξιακής εκπαίδευσης,
- Στη διεκδίκηση ουσιαστικών αυξήσεων σε όλους τους εκπαιδευτικούς έτσι ώστε να απαλειφθεί το εμπόδιο που δημιουργεί στη συνεργασία των δύο εκπαιδευτικών της ενταξιακής τάξης το επίδομα του ειδικού εκπαιδευτικού και λειτουργεί διαχωριστικά,
- Στους κατάλληλους υποστηρικτικούς μηχανισμούς,
- Στη γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης.

Αναγκαίες μετατροπές σχετικές με:

- Συνεργασία ανάμεσα σε όλα τα σημαντικά για το παιδί πρόσωπα,
- Διαφοροποίηση του αναλυτικού προγράμματος,
- Διαφοροποίηση εποπτικού υλικού,
- Πολλαπλούς τρόπους οργάνωσης της τάξης,
- Αναστοχασμό και επαναδιατύπωση των στόχων και του σχεδιασμού.

«Τα δημοκρατικά σχολεία όπως και η ίδια η δημοκρατία δεν δημιουργούνται στην τύχη. Είναι αποτέλεσμα ξεκάθαρων προσπαθειών από εκπαιδευτικούς να θέσουν σε λειτουργία ρυθμίσεις και δυνατότητες που θα κάνουν τη δημοκρατία πραγματικότητα».

James A. Beane και Michael Apple (2003)

**Από ομάδα Νηπιαγωγών που μετεκπαιδεύονται
στην Ειδική Αγωγή στο Διδασκαλείο του ΤΕΑΠΗ**